

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΕΑΣ ΑΙΘΟΥΣΗΣ ΕΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΠΙΡΖΕΤ.

Τήν Κυριακην, 19^η Νοεμβρίου/2^η Δεκεμβρίου 2012, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐπραγματοποίησε ποιμαντικήν ἐπίσκεψιν εἰς τήν Ἑλληνορθόδοξον Ἀραβόφωνον Κοινότητα τῆς πόλεως Μπιρζέτ.

Ἡ πόλις αὕτη κεῖται εἰς μικράν ἀπόστασιν βορείως τῆς Ραμάλλας, ἔχει πληθυσμόν περί τούς ἑξ χιλιάδας κατοίκους ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 1.500 περίπου εἶναι Ὀρθόδοξοι καί διατηρεῖ Πανεπιστήμιον.

Ἀφορμή διὰ τήν ποιμαντικήν ταύτην ἐπίσκεψιν τοῦ Μακαριωτάτου ἦτο ἡ ὀλοκλήρωσις τῆς ἀνακαινίσεως τῆς αἰθούσης ἐνοριακῶν ἐκδηλώσεων παρά τόν ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Τόν Μακαριώτατον ὑπεδέχθησαν εἰς τήν εἴσοδον τῆς πόλεως ἐκπρόσωποι τῆς Κοινότητος, εἰς τήν εἴσοδον δέ τοῦ Ναοῦ ὁ ἡγούμενος Ἀγιοταφίτης Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλούμενος καί τό Κοινοτικόν Συμβούλιον καί λαός.

Ὁ Μακαριώτατος προεξῆρξε τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου καί τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἀβήλων κ. Δωροθέου καί Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιεραρχίας, ψαλλούσης ἀραβιστί τῆς μεικτῆς χορωδίας τοῦ ναοῦ καί συμμετεχόντων ἐν εὐλαβείᾳ πολλῶν ἐκ τῶν Ὀρθοδόξων πιστῶν τῆς Κοινότητος.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θ. Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον εἰς τούς πιστούς, ἔχοντα ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον τελοῦντες ἐορτήν οἱ θεόφρονες τῆς θεομήτορος, δεῦτε τάς χεῖρας κροτήσωμεν τόν ἐκ αὐτῆς τεχθέντα θεόν δοξάζοντες»: «Οἱ εὐσεβεῖς πού ἐπιτελοῦμε τήν θείαν καί πάντιμον ἐορτήν τῆς θεομήτορος, ἅς χειροκροτήσωμεν ἀπό χαράν δοξάζοντες τόν θεόν δηλονότι τόν Χριστόν πού γεννήθηκε ἀπ' αὐτήν, τήν ἀειπάρθενον Μαρίαν».

Μέ αὐτόν τόν εὐφρόσυνον ὕμνον, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός μᾶς προτρέπει, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, νά δοξάσωμεν τόν Ἅγιον Τριαδικόν θεόν ὁ ὅποιος ἐν Χριστῷ ἔλαβε σάρκα ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς ἐκ Ναζαρέτ.

Τό μυστήριον τοῦτο τῆς ἐνσαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ θεοῦ Λόγου εἶναι ὥντως μέγα καί παράδοξον κατὰ τήν ὁμολογίαν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «Καί ὁμολογουμένως μέγα ἐστί τό τῆς εὐσεβείας μυστήριον. Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ», (Α΄ Τιμ. 3,16).

Καί διερωτώμεθα, διὰ ποῖον λόγον καί τινι τρόπῳ ἐφανερώθη ὁ θεός ἐν σαρκί;

Ὁ μέν λόγος ἡ καλλίτερον εἰπεῖν ὁ σκοπός τῆς φανερώσεως τοῦ θεοῦ ἐν σαρκί, εἶναι κατὰ τήν μαρτυρίαν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ὅτι: «ἐκεῖνος (ὁ θεός) ἐφανερώθη, ἵνα τάς ἁμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ καί ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι»,

(Α' Ἰωάν, 3,5).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ὁ θεὸς κατεβαίνει μέχρι τὸν ἄνθρωπον, διὰ νὰ ὑψωθῶμεν ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι μέχρι τὸν θεόν. Γίνεται Υἱὸς ἀνθρώπου διὰ νὰ γίνωμεν ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι υἱοὶ τοῦ θεοῦ. Λαμβάνει μορφήν δούλου, «ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος», (Φιλιπ. 2,7) Καί τοῦτο διὰ νὰ ἀπελευθερώσῃ τὴν κτίσιν «ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ», (Ρωμ. 8,21).

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς γίνεται μέτοχος τῆς ἀνθρωπίνης ἡμῶν φύσεως, ἵνα ἡμεῖς γίνωμεν μέτοχοι καὶ κοινωνοὶ τῆς θείας φύσεως, οὐχὶ βεβαίως τῆς θείας καὶ ἀκαταλήπτου Αὐτοῦ οὐσίας. Ὁ θεὸς δηλαδὴ γίνεται τέλειος ἄνθρωπος διὰ νὰ γίνωμεν ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι θεοὶ κατὰ χάριν, ὡς λέγει ὁ Μέγας Ἀθανάσιος: «Αὐτὸς ὁ θεὸς γὰρ ἐνηνθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν». Ἐπὶ πλέον, ὁ θεὸς ἐφανερώθη σεσαρκωμένος δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς φανερώσεως τοῦ θεοῦ Λόγου ἐν σαρκὶ ἐγένετο κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον οὕτως: «Ὅτε δὲ ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν Υἱόν Αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενος ὑπὸ νόμον...», (Γαλ. 4,4).

Ἡ γυνὴ δὲ αὕτη εἶναι ἡ ὑπερευλογημένη Δέσποινα ἡμῶν Θεοτόκος καὶ ἀειπάρθενος Μαρία, ἡ θυγάτηρ τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης. Ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι ἡ παρθένος Μαριάμ ἐξ οἴκου Δαβὶδ, ἡ ὁποία εἰσῆχθη ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῆς εἰς τὸν Ναόν καὶ μάλιστα εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, τρεφομένη ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου, ἄχρις οὔ παρεδόθη ὑπὸ τῶν Ἰερέων εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸν μνήστορα εἰς Ναζαρέτ, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐδέχθη τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ θεοῦ, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, μᾶς συνήγαγε σήμερον ἐν τῷ σεπτῷ τούτῳ Ναῷ τῆς παλαιᾶς πόλεως ὑμῶν Bir Zeit, διὰ νὰ τελέσωμεν τὴν μνήμην τῶν παντίμων προεορτίων τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀφ' ἑνός, ἀλλὰ καὶ νὰ εὐχαριστήσωμεν δοξολογικῶς ἀφ' ἑτέρου τὸν φιλόανθρωπον θεόν ἡμῶν.

Ποιοῦμεν δὲ τοῦτο, διότι ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός: «Σήμερον τῆς εὐδοκίας θεοῦ τό προοίμιον καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῷ τοῦ θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν. Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις».

Καὶ πάλιν διερωτώμεθα, ποῖον εἶναι τῆς εὐδοκίας θεοῦ τό προοίμιον καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις; Τοῦτο εἶναι, ἀγαπητοί μου, ἡ ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ Γέννησις ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας τοῦ θεοῦ Λόγου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Εἶναι τό μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον». Τοῦ μυστηρίου τούτου ἡ Παρθένος Μαριάμ ἐγένετο κοινωνὸς καὶ συμμετοχὸς τῇ ἐπελεύσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τῇ ἐπισκιάσει τῆς δυνάμεως τοῦ Ὑψίστου, (Λουκ. 1, 35).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ πεπτωκυῖα τῶν ἀνθρώπων φύσις ἔνεκα τῆς ἁμαρτίας ἀνίσταται καὶ ἀνακαινίζεται ἐν τῷ καθαρωτάτῳ προσώπῳ τῆς Παναχράντου καὶ ἀειπαρθένου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. Διὰ τοῦτο ὁ ὑμνωδός λέγει: «Σὺ τῶν προφητῶν τό κήρυγμα, Ἀποστόλων ἡ δόξα καὶ μαρτύρων τό καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαινίσις, Παρθένε Μήτηρ θεοῦ. Διὰ γὰρ σοῦ τῷ θεῷ κατηλλάγημεν. Διό τιμῶμεν τὴν σὴν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν».

Ἡ ἐν τῷ Ναῶ προέλευσις, δηλονότι ἡ εἴσοδος ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου τῆς Παρθένου Μητρός τοῦ Θεοῦ, μᾶς καλεῖ, ἀγαπητοί μου, νά προετοιμάσωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας διὰ νά εἰσέλθωμεν καί ἡμεῖς ὡς ἄλλοι μάγοι, μέ τὰ δῶρα τῆς μετανοίας, τῆς συνδιαλλαγῆς μετ' ἀλλήλων, τῆς ὁμονοίας, τῆς φιλανθρωπίας, τῆς ἐπισκέψεως τῶν φυλακισμένων καί τῶν ἀσθενῶν, τῆς παραμυθίας τῶν αἰχμαλώτων καί τῶν προσφύγων τοῦ πυρός τοῦ πολέμου ἀλλά καί τῆς ἐλεημοσύνης εἰς τήν χαράν δικαιοσύνην καί εἰρήνην τῶν ἐγκαινίων τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τουτέστιν τῶν Ἀγίων Χριστουγέννων. Διότι, ὡς διδάσκει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Οὐ γάρ ἐστὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καί πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καί εἰρήνη καί χαρά ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ», (Ρωμ. 14,17).

Εὐχαριστήσωμεν, ἀδελφοί μου, τήν ἀποκυήσασαν ἐν κόσμῳ Ζωῆς Ἄρτον, τόν Λόγον, καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν:

«Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός, ἡ θεοτόκος ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καί Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων Ἅγια ἀγάλλονται καί ὁ χορός τῶν ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ' ὧν καί ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν: Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τό μέγα ἔλεος. Ἀμήν».

καί ἀραβιστί ὡς ἔπεται: ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2012/12/02/1671/>

Μετὰ τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος ἐνεκαίνιασε διὰ τῆς τελετῆς τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ ὕδατος τήν προσκειμένην τῷ ἱερῷ Ναῷ αἵθουσαν ἐνοριακῶν ἐκδηλώσεων, προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2012/12/02/1676/>

καί προσέφερε χρηματικὴν δωρεάν διὰ τήν συνέχισιν τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ καί τῶν ἰδρυμάτων αὐτοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος ἐπεσκέφθη τό ἀνεγειρόμενον καί ἀποτελειουμένην σχολεῖον τοῦ Πατριαρχείου τῇ χορηγίᾳ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καί τό οἰκόπεδον, εἰς τό ὁποῖον θά ἀνεγερθῇ νέα μεγάλη Ἐκκλησία.

Τήν μεσημβρίαν ὁ καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλούμενος καί τό Κοινοτικόν Συμβούλιον παρέθεσαν εἰς τόν Μακαριώτατον καί τήν συνοδείαν Αὐτοῦ νηστήσιμον τράπεζαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder